

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203278
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414203278.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnej veci navrhovateľa: Y. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom T. XXX, prechodne bytom U. XXX, zastúpený JUDr. Antonom Slamkom, advokátom so sídlom C. XXXX/XX, H. V. proti odporkyni: M. U., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Škerda, s.r.o. so sídlom Radlinského 49, Dolný Kubín, IČO: 36 858 501, o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom U.: V., nar. XX.XX.XXXX, N., nar. XX.XX.XXXX, deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, Námestie slobody 1, Dolný Kubín, v konaní o odvolaní matky detí proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8P/56/2014-96 zo dňa 27. októbra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola otcovi Y. U. uložená povinnosť platiť na výživu mal. V. sumou 140,00 Eur mesačne a na výživu mal. N. sumou 120,00 Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých, počnúc odo dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu v ostatných výrokoch, odvolaním nenapadnutých, zostáva nedotknutý.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom zo dňa 27.10.2014, č.k. 8P/56/2014-96 manželstvo navrhovateľa a odporkyne rozviedol (v poradí prvý výrok), otcovi Y. U. uložil povinnosť platiť na výživu mal. V. sumou 140,00 Eur mesačne a na výživu mal. N. sumou 120,00 Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí počnúc odo dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode (v poradí druhý výrok), schválil rodičovskú dohodu o výchove a úprave styku otca s mal. deťmi tak, že mal. V. a mal. N. sa na čas po rozvode zverili do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok a otec je oprávnený stretávať sa s mal. V. a mal. N. každý párný týždeň vždy od soboty od 09.00 hod. do nedele do 15.00 hod., ďalej každoročne počas vianočných sviatkov od 25.12. od 09.00 hod. do 27.12. do 18.00 hod., počas letných prázdnin každý rok pravidelne nepretržite dva týždne určené podľa dohody rodičov (v poradí tretí a štvrtý výrok) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (v poradí piaty výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 23 Zákona o rodine pre rozvod manželstva účastníkov, nakoľko manželia spolu nežijú nepretržite od apríla 2014, odkedy navrhovateľ opustil spoločnú domácnosť, čomu predchádzali konflikty dlhodobého charakteru, ktoré mali zlý vplyv na psychiku detí. Za čas odlúčenia sa odcudzenie účastníkov len prehĺbilo a ani jeden z nich už nepripustil

reálnu možnosť obnovy spolužitia. Za takéhoto stavu stalo sa ich manželstvo len formálnym zväzkom, ktoré si neplní svoje funkcie.

Čo sa týka zverenia mal. detí a úpravy styku otca s deťmi na čas po rozvoде, súd za súhlasu kolízneho opatrovníka schválil v tomto smere rodičovskú dohodu, ktorá je v súlade so záujmami mal. detí.

Predmetom rodičovskej dohody nebola úprava výživného, na ktorom sa rodičia nedokázali dohodnúť. Pri určovaní výživného vychádzal z kritérií upravených v ust. § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Mal. V. má 5 rokov, N. 3 roky, obe deti navštevujú materskú školu. Mal. V. je dieťa s vážnymi zdravotnými problémami, ktoré si vyžadujú časté lekárske vyšetrenia a rehabilitácie. Maloletá má podaný i návrh na kúpeľnú liečbu a tiež odporúčené plávanie. Mal. N. je dieťaťom sledovaným detským psychiatrom a psychológom, bola mu diagnostikovaná hyperkinetická porucha. Príjem matky predstavuje len rodičovský príspevok, ktorý poberá vo výške 203,20 Eur mesačne, k tomu prídavky spolu vo výške 47,04 Eur mesačne. Otec detí je zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom vyčísleným za obdobie január - júl 2014 vo výške 1.073,78 Eur, poberá daňový bonus 42,82 Eur mesačne. Žije u rodičov, pracuje v Nitre, kde dochádza, výšku cestovných výdavkov vyčísliť na 64,00 Eur mesačne. Spláca hypotéku na dom vo výške 488,44 Eur mesačne a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. M. U., nar. XX.XX.XXXX. Vychádzajúc z takto zistených pomerov a potrieb mal. detí ako i oboch rodičov určil výživné na mal. V. vo výške 140,00 Eur mesačne a na mal. N. vo výške 120,00 Eur mesačne. Pri určovaní výživného zohľadnil skutočnosť, že zhoršený zdravotný stav mal.

V. si vyžaduje zvýšené finančné výdavky, zároveň zohľadnil ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca k mal. M.. Pokiaľ ide o platby otca na úhradu spoločnej hypotéky na dom vo výške presahujúcej 400,00 Eur, okresný súd poznamenal, že sa jedná o spoločný záväzok, ktorý po rozvoде manželstva zaťažuje oboch účastníkov rovnakou mierou.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 144 O.s.p..

Proti výroku o výživnom podala odvolanie matka detí, ktorá navrhla rozsudok v tejto časti zmeniť tak, že otcovi sa uloží povinnosť prispievať na výživu mal. V. sumou po 200,00 Eur mesačne a na výživu mal. N. sumou po 180,00 Eur mesačne, eventuálne navrhla rozsudok v tejto časti zrušiť a vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedla, že súdom určené výživné nezodpovedá potrebám a vážnemu zdravotnému stavu mal. detí, zároveň bola názoru, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu detí vo vyššej miere. V podrobnostiach uviedla, že mal. V. bola diagnostikovaná skolióza, v dôsledku ktorej nosila korzet 24 hodín denne. Odborný lekár nariadil nosiť nový druh korzetu - golier a predpísal výživové doplnky ako prevenciu proti rednutiu kostí a tiež vitamíny. Mal. V. má i ďalšie zdravotné problémy (ploché nohy, kratšia noha) a pre zlú výslovnosť navštevuje logopedičku. Zdravotné problémy pretrvávajú, a preto bola navrhnutá kúpeľná liečba. Mal. N. bol diagnostikovaný klinický syndróm ADHD, v jeho dôsledku pravidelne absolvuje kontroly u psychologičky a detského psychiatra. Zhoršený zdravotný stav obidvoch mal. detí si vyžaduje zvýšené finančné výdavky, ktoré sú spojené najmä s cestovaním na vyšetrenia, kontroly, rehabilitácie, kúpeľné liečby a na kúpu nevyhnutných liekov a výživových doplnkov. V odvolaní poukázala

1 na priemerný príjem otca detí, ktorý spolu s daňovým bonusom predstavuje 1.116,60 Eur

mesačne. Tiež poukázala na skutočnosť, že otec detí má len jednu ďalšiu vyživovaciu

povinnosť voči mal. M., a to v sume 100,00 Eur mesačne. Otec detí dostáva i odmenu,

ktorá mu je vyplácaná raz ročne. Naproti tomu ona je len poberateľkou rodičovského

príspevku vo výške 203,20 Eur mesačne a prídavkov na deti v celkovej výške 47,04 Eur

mesačne. Príjem otca detí je teda 4-krát vyšší ako jej príjem. Je teda nezamestnaná a zároveň

zabezpečuje náročnú osobnú starostlivosť o mal. deti, ktoré trpia vážnymi zdravotnými

problémami.

Otec detí vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v priebehu súdneho konania bolo dokazovaním zistené, že pomer medzi oprávnenými výdavkami a príjmami otca by nepostačoval na platenie výživného, ktoré v odvolaní navrhuje matka detí. Ak v odvolaní poukazuje na pomer medzi jej príjmami a príjmami otca detí, tento argument nie je relevantný, nakoľko otec detí má na rozdiel od matky detí trvalý pracovný pomer, z ktorého pochádza najväčšia časť príjmov. Tiež poukázal na skutočnosť, že aj keď má zabezpečené stravovanie u zamestnávateľa, toto musí pravidelne mesačne uhrádzať spolu s ubytovaním, čo počas konania bolo aj preukázané. V prípade, ak počas roka dôjde k zlepšeniu jeho finančnej situácie, je ochotný prispievať na mal. deti aj nad rámec určeného výživného tak, ako tomu bolo aj doteraz. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o výživnom potvrdiť.

Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

Matka detí vo vyjadrení k vyjadreniu otca detí uviedla, že na jeho strane došlo k novým skutočnostiam, ktoré spôsobili zmenu pomerov na jeho strane a ktoré zároveň odôvodňujú nárok na zvýšenie výživného. Touto novou skutočnosťou je to, že otec detí v čase rozhodovania prvostupňového súdu platil spoločný úver v mesačných splátkach po 488,44 Eur. Spoločnosť ČSOB, a.s. ako veriteľ listom zo dňa 18.12.2014 vyzvala rodičov detí

k úhrade dlhu, ktorý ku dňu 17.12.2014 predstavuje sumu 1.187,96 Eur. Na základe tejto výzvy veriteľa sa matka detí dozvedela, že otec detí neplatí spoločný úver, a preto je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť na výživu detí vo vyššej miere. Na základe týchto skutočností navrhla rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom zmeniť tak, že otec detí bude zaviazaný prispievať na výživu mal. V. sumou 220,00 Eur mesačne a na výživu mal. N. sumou 200,00 Eur mesačne, eventuálne navrhla rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vymedzenom vust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a z dôvodov uvedených v odvolaní apo preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.), v napadnutom výroku o výživnom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti otca k mal. deťom správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným vust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky matky detí odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Námietka matky detí, že okresný súd pri rozhodovaní o výživnom na mal. deti vychádzal z nesprávnych skutkových zistení, nakoľko neprihliadol na skutočnosť, že otec detí dostáva ku mzde každoročne i odmenu, nieje dôvodná. Z potvrdenia o príjme otca za obdobie od 01.08.2013 do 31.07.2014 možno vyvodiť, že v období od augusta 2013 do decembra 2013 otec detí mal rovnaký čistý mesačný príjem 973,27 Eur a v období od januára 2014 do júla 2014 tiež v podstate rovnaký mesačný príjem 1.048,14 Eur. Pokiaľ v januári 2014 otec mal čistý mesačný príjem 1.221,16 Eur a v apríli 2014 1.053,00 Eur, išlo o nepatrné zvýšenie, ktoré výrazne neovplyvnilo výšku priemerného mesačného zárobku otca detí.

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku matky detí, že okresný súd sa nevysporiadal s dôkazmi o vážnych zdravotných problémoch detí. Na str. 12 písomného vyhotovenia rozsudku okresný súd jednoznačne uviedol, že pri určení výšky výživného zohľadnil stav mal. V. a výdavky s týmto jej stavom spojené. Okresný súd zároveň správne zohľadnil i ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca k mal. M. - synovi z predchádzajúceho manželstva, ktorú si plní v rozsahu 100,00 Eur mesačne.

Pokiaľ matka detí poukazovala na skutočnosť, že príjem otca v porovnaní s jej príjmom je 4-krát vyšší, táto úvaha odvolateľky môže byť síce správna, ale z hľadiska zákonných kritérií pre určenie výživného na mal. deti (§ 62 ods. 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine) nie je právne významná. Podľa vyššie označených ustanovení zákona sa pri určení výživného na mal. deti porovnávajú odôvodnené potreby oprávnených

(v tomto prípade mal. detí) a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča (v tomto prípade otca detí). Matka detí ako rozvedená manželka môže za splnenia podmienok uvedených v zákone žiadať od bývalého manžela, aby jej prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§72 Zákona o rodine).

Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa zákonným spôsobom i dostatočne vysporiadal s otázkou schopností a možností otca detí, jeho výdavkami i skutočnosťou, že otec detí nemusí výlučne sám splácať splátky spoločného úveru. Ani v tomto smere

nepovažoval odvolacie námietky matky detí za dôvodné. V tejto súvislosti treba poznamenať, že i keď zamestnávateľom potvrdená mzda otca detí je za sledované obdobie pomerne slušná, nemožno opomenúť skutočnosť, že otec má vyživovacie povinnosti k trom mal. deťom, jeho pracovisko je značne vzdialené od miesta bydliska, čo nepochybne zvyšuje náklady otca detí na zabezpečenie jeho nevyhnutných nákladov. Odvolací súd tiež poznamenáva, že rozhodnutie súdu o výživnom na mal. deti nie je konečné (§ 78 Zákona o rodine), môže sa v budúcnosti zmeniť v závislosti od zmeny pomerov, ktoré nastanú, eventuálne môžu nastať na strane mal. detí.

Odvolací súd s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o výživnom i v závislom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

Rozsudok okresného súdu v ostatných výrokoch, ktorý nebol odvolaním napadnutý, zostal týmto rozsudkom odvolacieho súdu nedotknutý.

Podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu týchto trov.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.